

hidtil har haft, er, som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, jo temmelig betydningsløs. Fuldstændig betydningsløs er den dog ikke, thi Erfaringen viser jo, at den Myndighed, der er lagt i Amtmandens, henholdsvis Overpræsidentens Haand, i nogle Tilfælde anvendes. Sikkert er det dog, at den Maade, at raade Bod paa Onderne i Særdeleshed under Forhold som dem, vi leve under her i Hovedstaden, er temmelig antikveret, og der tror jeg ogsaa, at Kommissionen har grebet det rette ved at foreslaa Oprettelsen af Værgeraad. Hvorledes Sammensætningen af disse Værgeraad skal være, er en Sag for sig, som jeg ikke skal komme ind paa her, da der jo ikke foreligger et bestemt Lovforslag til Forhandling, men sikkert er det, at naar vi se paa Hovedstaden, ere de Mænd og Kvinder, som bedst kunne give Oplysninger om, hvor sørgelige Forholdene ere med Hensyn til Børnenes Moralitet, Kommuelærere og Lærerinder. Hos dem vil man kunne høre mange og desværre sørgelige Erfaringer. Medens man altsaa skal vise stor Varsomhed med Hensyn til Indskriden lige over for Forældrenes Myndighed, ligesom man selvfølgelig heller ikke skal berøve Forældrene Ansvarsfølelsen — og der synes ogsaa i Kommissionens Forslag og Betænkning at være taget Hensyn dertil —, er der dog, som jeg sagde før — og jeg skulde næsten tro, at jeg kunde gaa noget videre, end det syntes, at det ærede Medlem efter sine Udtalelser vilde gaa — Forhold, under hvilke Staten maa skride ind. Det er, som det ærede Medlem, der nys talte, sagde, jo saaledes, at de økonomiske Forhold i mange Hjem gøre det nødvendigt, saavel for Fædre som for Mødre hele Dagen at være borte paa Arbejde, og da ere Børnene jo ofte prisgivne. Men der er ogsaa andre Forhold, selv under ret gunstige økonomiske Omstændigheder, hvor Børn lide Vanrøgt derved, at Forældrene enten ikke forstaa at opdrage dem eller ved, at Forældrene have givet efter for den ødelæggende Virkning, som Drikfældighed har, eller ere hengivne til Usædelighed, og da lide Børnene dobbelt Vanrøgt, ikke alene derved, at de lide rent timelig Nød, men ogsaa derved, at de fra Forældrene, som de dog nærmest skulde se op til, lide en Skade, som, om den overhovedet nogen Sinde fjernes, i alt Fald først fjernes gennem mange Aar. Naar man skal komme til Bunds i saadanne Forhold, vil en Amtmands eller Overpræsidentens Myndighed slet ikke være tilstrækkelig, da maa Staten have Tilsynsmænd, Værgeraad, rundt

omkring i Befolkningen, som kunne lede saadanne Eksempler frem. Hvorledes Staten derefter skal forholde sig, er en Sag, som først foreligger til Behandling, naar en Gang Forslaget kommer til Forhandling. Jeg for mit Vedkommende og de Medlemmer, der staa i Parti med mig, ere villige til at gaa til en Forandring paa det Omraade med Hensyn til Statens Ret til at gribe ind.

Naar der dernæst spørges, hvorledes der skal bødes paa Forholdene, kan der jo gaas en af to Veje. Enten kan man gaa den Vej at oprette Opdragelsesanstalter, eller man kan gaa til Børns Anbringelse i private Hjem. Nu er der ved privat Initiativ udrettet meget betydeligt og meget anerkendelsesværdigt, skønt det langtfra er tilstrækkeligt. F. Eks. er der især i Hovedstaden en stor Mængde Asylter, der tage mod smaa Børn en stor Del af Dagen, naar Mødrene ere paa Arbejde, og det er i Hundredevis at Børn anbringes saaledes, at det i nogen Grad erstatter Hjemmet. Der er dernæst ved privat Initiativ oprettet en uhyre Mængde Børnehjem, og vel kan det være saa, som det ærede Medlem, der nys talte, sagde, at der ved forskellige Børnehjem kan klæbe forskellige Ulemper, og navnlig kunne slette økonomiske Forhold bevirke, at et Børnehjem ikke kan virke efter sin egentlige Hensigt, men det gælder dog for en stor Mængde Børnehjem, at de virke under gode og taalelige Forhold og udrette uhyre meget godt. Der er dernæst ved privat Initiativ for 60 Aar siden stiftet en Forening for forsømte Børns Frelse, der, som den ærede Ordfører sagde, har antaget sig henimod 2000 Børn og har anbragt dem rundt omkring i Hjemmene eller væsentlig der. Der er dernæst for 2—3 Maaneder siden stiftet en Forening, der sikkert vil komme til at gøre meget godt, idet den antager sig den forældreløse Ungdom, og i den allernyeste Tid er der dannet en kristelig Forening for offentlig tiltalte og straffede Børns Redning, der sikkert har en overordentlig stor Fremtid for sig. Denne Forening er startet med Tilslutning fra en stor Del Medlemmer ogsaa i denne Sal og tillige med Tilslutning fra nogle af de Medlemmer, der havde Sæde i Kommissionen. Hvis det er rigtigt, hvad jeg for nylig saa i et Blad, at der er fire Medlemmer af Kommissionen, som have haft særlig Betydning for denne Sags Behandling i sin Tid i Kommissionen, maa det vel være et Varsel om, at ogsaa denne sidste Forening, der er startet, vil gribe Sagen an paa rette